

לפרשת תולדות (2)

א. האיש אשר הופרד מאחיו, שלא מבחירתו אבל אולי לטובתו, יגרום לפרידתם של שני בניו – אחים תאומים, מחוברים זה לזה בשונות מאתגרת כבר מרחם אמם.

ב. (כא) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְה' לִנְכַח אֶשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָהּ הוּא וַיֵּצֵא לּוֹ ה' וַתְּהַר רֵקָה אֶשְׁתּוֹ: (כב) וַיִּתְּצֻצּוּ הַבָּנִים בְּקֶרֶב וַתֵּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתִּלְךָ לְדָרֶשׁ אֶת ה': (כג) וַיֵּאמֶר ה' לָהּ שְׁנֵי גַיִם גּוֹיִם בְּבֶטְנָךְ וּשְׁנֵי לְאָמִים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מִלֵּאִם יֵאָמֵץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר: (כד) וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לְלֵדָת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבֶטְנָהּ: (כה) וַיֵּצֵא הָרֵאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כְּלוֹ בְּאֶדְרֵת שָׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֶשָׂו: (כו) וְאַחֲרָיו כֵּן יָצָא אַחִיו וַיְדוֹ אַחֲזָת בְּעַקֵּב עֶשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן שָׁנָה בְּלֵדָת אֹתָם: (כז) וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֶשָׂו אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שֹׂדָה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֲהָלִים:

ג. כורח המציאות והתכנון האלהי מכוונים את אילן היוחסין שלנו לבחירה בבן אחד בכל דור. למרות ההבדלים בין האחים, למרות כישוריהם השונים, הם בנים לאותם הורים – חלק ממשפחה אחת, מגוף אחד שלם. החיתוך ביניהם, הכריתה של זה מחייו של זה, ילוו את שניהם לעולם. את הכאב הזה קשה יהיה להדחיק. אולי גם זו לטובה.

ד. **האיש שמחצית גופו הימנית נכרתה / חמוטל בר יוסף**

האיש שמחצית גופו הימנית נכרתה
כדי שימשיך להיות נותר עם אשתו ועם ילדיו
מכר לפרנסתו ככרות מוצקים של לחם חי.

דרך עיניו הקבועות בחורים חֲנָרִים ראיתי
אנשים מתקרבים אל המשוכה השרופה של החצרוֹבִידֵם סל קניות.
וראיתי בקושי את יפי החסה המסלסלת
ואת הספסל הצרוב שמצמיח זלזלים מטרפיים.

האיש שמחצית גופו הימנית נכרתה, הוא עשה לי שאוכל לזכור במנוחה נכונה
את הימים שבהם כל אצבעותי
ביו שלמות בבצק
שממנו לשתִי לכם חלות,
ואחרי הארוחה של ערב שבת
כשכל הילדים נכנסו לחדר
עם הפסנתר שעוד היה חי
כדי לנגן ולשיר ביחד
הייתי מוצאת את עצמי
בוכה מרוב אושר רב מדי.